



Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași  
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

# Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul IV • Nr. 26 (109) • 3 septembrie 2023

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

## Calea spre mântuire

### Să avem dragoste și smerenie!

Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

„Lucrurile sunt simple. Noi le complicăm. Pe cât putem, să facem ceea ce e complicat pentru diavol și ușor pentru om.

Dragostea și smerenia sunt grele pentru diavol, dar ușoare pentru om. Chiar și unul bolnăvicios, ce nu poate face nevoiță, îl poate lovi pe diavol cu smerenia.

Într-un minut omul poate deveni înger sau drac. Cum? Cu smerenia sau cu mândria. Ce, oare au trebuit ore întregi ca Lucifer să se facă diavol din înger? S-a făcut în câteva secunde. Modul cel mai ușor ca să ne mântuim este prin dragoste și smerenie. De aceea să începem cu dragostea și smerenia, și după aceea vom înainta și cu celelalte.”

## Timpu liturgic

### 1 Septembrie – începutul Anului Bisericesc – o nouă „invenție” a Bisericii?

Nicolae Pintilie | *Doxologia.ro*

Nu de puține ori ne este dat să auzim una sau alta despre „ce mai inventează Biserica”. Între multe nedumeriri, o întrebare e de actualitate zilele acestea în mediul online. Ea este legată de ziua de 1 septembrie, în care Sinaxarul anunță „Începutul indictionului și al anului bisericesc”. Totuși, spun unii: „De ce Biserica nu poate să fie în rând cu lumea, să înceapă anul la 1 ianuarie, luna să fie prima zi a săptămânii, iar ziua să înceapă cu miezul nopții? Mereu Ortodoxia a fost contratimp și pe dos!”...

Mereu am fost fascinat de acea icoană bizantină de factură athonită, în care Hristos Dumnezeu ține în mâna dreaptă globul pământesc și îl măsoară cu un compas, parcă prea mare pentru planeta noastră. Și mai surprins am fost atunci când am aflat că, de fapt, icoana se referă la timp și nu la spațiu! Totuși cu un compas se măsoară o distanță fizică, de ce oare Hristos măsoară timpul cu un compas? O altă întrebare mi-a fost: de ce în bisericile noastre nu își găsește rostul un ceas, care să ne ticăie toată Liturgia?

Întrebările acestea își găsesc răspunsul într-o formulă pe care o rostim aproape obsesiv în cultul liturgic al Bisericii noastre: „Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”. Prin aceste puține cuvinte mărturisim că în Biserică și în Liturghie timpul fizic încetează, se înveșnicește și se sfințește. **» p.2**



## Cnămpie din lumina sărbătorii

### Pronia lui Dumnezeu oglindită în „Pilda lucrătorilor celor răi”

Sfântul Ioan Gură de Aur

Această pildă scoate la iveală multe lucruri prin care se face clar că Dumnezeu Vechiului Testament și Cel al Noului sunt unul și același; că providența lui Dumnezeu a lucrat spre binele lor încă de la început; că firea lor a fost ucigașă de la început; că nimic nu li s-a oprit din grija purtată pentru ei de către Dumnezeu, că și atunci când ei au ucis pe proorocii Săi, Dumnezeu nu și-a întors fața de la poporul Său, ci a trimis chiar și pe Fiul Său. Știm că moartea Fiului ne va aduce mari binecuvântări. De aici aflăm că aceștia vor îndura pedepse crunte pentru răstignirea Sa și tot de aici aflăm despre chemarea neamurilor și întoarcerea necredincioșilor evrei de la Dumnezeu.

Hristos spune această pildă după o alta pentru a arăta că pedeapsa va fi mai mare în acest caz și mai greu de iertat. În ce fel? Deși evreii s-au împărțășit din pronia lui Dumnezeu, n-au fost numărați mai vrednici decât desfrânatii și decât vameșii, și aceasta nici pe departe.

## Dicționar

**Prónie** Purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru toate nevoile oamenilor și în toate situațiile și împrejurările din viața lor. Semnifică ansamblul de acte și intenții ale lui Dumnezeu prin care Acesta lucrează în creație, ca mersul ei și finalitatea ei să fie spre comuniunea cu El.

# 1 Septembrie – începutul Anului Bisericesc – o nouă „invenție” a Bisericii?

Nicolae Pintilie | *Doxologia.ro*

» În Biserică și în Liturghie **timpul are o valoare mistagogică**, tainică și eshatologică – el tinzând a deveni un „prezent continuu” al Împărăției lui Dumnezeu. Spunea un teolog al zilelor noastre că viața noastră se desfășoară între un Paști și altul, între o Duminică și altă Duminică, între o Liturghie și următoarea Liturghie. **Toată viața liturgică a Bisericii se desfășoară acum, dar și pururea și în vecii vecilor...**, totul devine astăzi în timpul liturgic. Așa înțelegem cum, ascultând și trăind cuvintele Sfintei Evanghelii, devenim contemporani cu Însuși Mântuitorul Hristos, cu Sfinții Apostoli și cu Maica Domnului. Chiar și evenimentele care au avut loc în trecut – „în vremea aceea” – prin cultul liturgic, sunt aduse într-un prezent real și întru-un veșnic astăzi.

**Timpul Bisericii nu este altul decât cel care se**

**scurge prin ceasurile noastre.** Este același, numai că toate clipele petrecute la Biserică și la dumnezeiasca Liturghie au o altă valoare și o altă semnificație. Nu este o pretenție absurdă a Bisericii de a fi altfel decât lumea, pentru că lumea își revendică rădăcinile firave și neputincioase în Biserică – trupul tainic al lui Hristos Dumnezeu.

Explicația ar avea și **argumente istorice.** Cu mult timp înainte ca astronomul italian Luigi Lilio să pună bazele unui calendar modern, cu secole înaintea germanului Peter Henlein, care a construit primul ceas în adevăratul sens al cuvântului, Biserica a avut, prin cultul liturgic, ceasornicul propriu. Credeți că din fantezie *Ceaslovul* are în componența sa **Ceasul I, Ceasul III, Ceasul VI și Ceasul IX?** Nu din lipsă de ocupație, ci pentru că așa își calculau primii creștini timpul – după orele de rugăciune!

Înainte de fixarea unei ordini temporale lumești, civile, părinții de la **Sinodul I Ecumenic de la Niceea au stabilit ca anul bisericesc să înceapă la 1 septem-**

**rie.** Considerentul dumnezeieștilor părinți a fost legat de un amănunt biblic – **începutul activității de propovăduire a Evangheliei de către Mântuitorul s-a făcut la începutul lunii septembrie.** După calendarul iudaic, intrarea în sinagoga din Nazaret a Mântuitorului a fost în luna a șaptea, numită Tișri – septembrie (Luca 4,14-19). Primele cuvinte ale



lui Hristos, rostite în sinagoga din locul său natal au anunțat marea operă mântuitoare pentru neamul omenesc: „Duhul Domnului peste Mine, pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor, să vestesc anul milei Domnului” (Luca IV, 18-19). 1 septembrie nu este o reminiscență din cultul iudaic, ci este momentul în care Dumnezeu a sfințit timpul!

Așadar, 1 septembrie nu este o invenție nouă a Bisericii. **De mai bine de 1800 de ani, această zi este considerată început al unui nou an – liturgic, mai ales.** Liturgic, pentru că toate cele trei mari perioade – Octoih, Triod, Penticostar, toate cărțile de cult și, în principal, cele 12 Minee, au ca referință 1 septembrie.

**Toate sărbătorile din calendarul nostru gravitează în jurul acestei zilei.** Astfel, anul bisericesc se încheie în luna august, când avem sărbătorile *Adormirii Maicii Domnului* la 15 august și *Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul*, la 29 august și începe imediat, la 8 septembrie, cu *Nașterea Maicii Domnului*. **Tot la 1 septembrie, inima creștinismului răsăritean**

**pentru mai bine de o mie de ani – Imperiul Bizantin – își începea noul an.** Acesta este și sensul cuvântului de la începutul sinaxarului – **indiction.** Prima zi a calendarul constantinopolitanilor se numea indiction, adică prăznuirea momentului în care Dumnezeu a început crearea lumii.

Sunt motive istorice și liturgice. Dar pentru mine, credinciosul de rând, care sunt coordonat de alt timp, care mă presează și niciodată nu îmi ajunge, **pentru care motiv este importantă această sărbătoare?** Dincolo de toate semnificațiile teologice și istorice enumerate, 1 septembrie devine un nou moment special de rugăciune. Nu avem timp de biserică de multe ori, dar în fuga tramvaiului ne putem aminti că, dincolo de dușmanul timp, există un timp care ne sfințește. O clipă de rugăciune sinceră și curată cântărește, poate, cât un an întreg de zbucium lumesc. Asta ne învață și **rugăciunea Bisericii, dedicată zilei de 1 septembrie:**

” Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Care ai pus vremile și anii întru a Ta stăpânire și îndreptezi toate cu iconomia Ta cea cerească și întru tot bună, mulțumim Ție pentru îndurările minunate pe care le-ai făcut asupra noastră

în toată vremea trecută a vieții noastre și Te rugăm, întru tot îndurate Doamne: binecuvântează cununa anului ce a sosit cu bunătatea Ta și păzește pe binecredincioșii creștini români de pretutindeni, pe păstorii și învățătorii noștri; înmulțește zilele vieții noastre întru sănătate deplină sufletească și trupească și ne dăruiește sporire în toate faptele cele bune. Dăruiește de sus bunătățile Tale întregului Tău popor: sănătate și mântuire și întru toate bună sporire. Sfântă Biserica Ta, țara noastră cu toate orașele și satele, izbăvește-le de toată reaua întâmplare, dăruindu-ne tuturor pace fără de tulburare. Răzvrătirile eresurilor strică-le cu puterea Ta, iar pe noi întărește-ne, Doamne, întru iubirea Cea către Tine și întreolaltă, ca să ne invrednicim cu inimă curată totdeauna a aduce mulțumire Ție, Părintelui Celui fără de început și Unuia Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, Dumnezeului Celui slăvit întru o ființă, și a cânta preasfântului Tău nume: Slavă Ție, Dumnezeului și Binefăcătorului nostru, în vecii vecilor! Amin”.